

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національного університету
«Одеська юридична академія»
професор

Олег ТОДОЩАК
« 15 » травня 2025 року

ВИСНОВОК

Національного університету «Одеська юридична академія» щодо дисертації Шендрик Ірини Сергіївни на тему «Правове регулювання використання частини твору», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» (тема дисертації затверджена Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 4 листопада 2021 року, протокол №3)

Витяг

з протоколу засідання фахового семінару кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія»

№ 11 від 14 травня 2025 року

Присутні:

Завідувач кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, д. ю. н., професор Харитонова О.І.;

Проректор з навчальної роботи, професор кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, д.ю.н, Ульянова Г.О. - *науковий керівник*;

доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Мазуренко С.В.;

доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Кирилюк А.В.;

доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Бааджи Н.П.;

доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н. Галупова Л.І.;

доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, доктор філософії Мартинюк І.В.;

аспірант кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Шендрик І.С.

З присутніх 2 доктори юридичних наук, 4 кандидати юридичних наук, 1 доктор філософії – фахівці за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо його рекомендації для публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді та надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Слухали:

Доповідь здобувачки ступеня доктора філософії Ірини Шендрик на тему: «Правове регулювання використання частини твору», поданої на здобуття вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Доповідачка обґрунтувала актуальність обраної теми, визначила мету, завдання, методологію дисертаційного дослідження, охарактеризувала його об'єкт та предмет, виклала науково-практичну значимість роботи, надала відомості щодо впровадження результатів дослідження.

Обґрунтовуючи вибір дисертаційного дослідження, здобувачка зазначає, що незважаючи на прийняття 01.12.2022 року Закону України «Про авторське право і суміжні права» у новій редакції, а також проведення законодавцем системної гармонізації вітчизняних нормативно-правових актів у сфері охорони прав інтелектуальної власності із законодавством Європейського Союзу, єдиної позиції стосовно правового статусу частини твору та умов надання їй правової охорони ані на нормативному, ані на доктринальному чи правозастосовчому рівні не вироблено. Зокрема судами та юрисдикційними органами по-різному розуміються і співвідносяться критерії оригінальності та самостійності використання частини композиції; ототожнюються окремі різновиди частин твору із власне творами; на науковому рівні часто обстоюється позиція щодо поширення правового статусу частини твору на незавершені композиції. Така неоднозначність породжує у межах судової, адміністративної та договірної практики помилкові позиції щодо невизнання частин творів оригінальними та/або самостійними; покладення тягаря доказування наявності творчого характеру у частині композиції на неналежних суб'єктів; відмову в наданні правового захисту охороноздатним частинам твору, вибір заявником неналежного та/або неефективного способу захисту. Зазначені проблемні питання

Вказана проблема посилюється стрімким розвитком інформаційних технологій та, в першу чергу, штучного інтелекту у всіх його різноманітних формах і всіх ступенів автономності. І якщо донедавна питання охорони немайнових та майнових авторських прав на твори, створені автономними комп'ютерними програмами, досліджувалось науковцями переважно у загальнотеоретичному вимірі, то сьогодні вказана проблема повністю перейшла у практико-прикладне поле у зв'язку із широким впровадженням частин творів: персонажів, образів, мелодій, фотографій тощо – у комерційну, наукову, освітню, адміністративну та інші сфери суспільного життя. Останнє об'єктивно зумовлює необхідність

всебічного вивчення проблем здійснення та захисту авторських прав і законних інтересів на частину твору, вироблення універсальних рекомендацій для суб'єктів правозастосування щодо врегулювання спорів, пов'язаних із десятками різноманітних видів таких об'єктів інтелектуальної власності та ще сотнями, котрі неодмінно будуть з'являтися у правовому полі у майбутньому.

Не зважаючи на вищевикладене, окремі питання правового статусу частин творів, здійснення і захисту авторських прав на них досліджували у своїх наукових доробках такі вчені, як: С.В. Бондаренко, Н.П. Бааджи, А.О. Вербицька, В.Г. Віленко, Л.І. Галупова, В.Я. Іонас, А.В. Кирилук, С.М. Клейменова, А.О. Кодинець, О.Д. Лубчук, Л.Р. Майданик, Г.В. Омельченко, І.І. Петренко, Г.О. Ульянова, І. Томаров, Р.О. Стефанчук, П.П. Черевко, А. Шрайнер, О.І. Харитонova, В.А. Шевченко, І.Є. Якубівський, однак комплексного монографічного дослідження змісту, сутності та закономірностей розвитку категорії «частина твору», її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння, різновидів та умов правової охорони допоки здійснено не було.

Наведене і зумовлює актуальність та новизну теми представленого дисертаційного дослідження.

Метою дисертаційного дослідження є розкриття природи, змісту, сутності та закономірностей розвитку частини твору, її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння як передумови забезпечення ефективного правового регулювання використання частини твору та її судового захисту.

Для досягнення мети дослідження були поставлені наступні **завдання**:

- визначити сутність, зміст, умови розвитку частини твору як правової категорії, природу та характер взаємообумовленості і взаємодії твору і його змістовної частини;
- з'ясувати законодавчі, правозастосовчі та доктринальні підходи до визначення умов надання правової охорони частинам творів як окремим об'єктам авторських прав;
- розкрити критерії охороноздатності частини твору;
- визначити правові засади реалізації авторських прав окремих видів частин твору та сформулювати рекомендації щодо вдосконалення правозастосовчої і договірної практики у зазначеній сфері;
- розкрити правові засади захисту авторських прав на частину твору при їх неправомірному використанні;
- сформулювати пропозиції щодо удосконалення правових засад використання частини твору.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у сфері правового регулювання використання частини твору.

Предметом дослідження є правове регулювання частини твору.

Методологічною основою дослідження **Методи дослідження.** Методологічною основою дослідження стали принципи, методи, категорії та закономірності діалектичного наукового пізнання. Зокрема метод аналізу та

синтезу застосовувався під час встановлення трьох ступенів «відокремленості» частини від твору, після чого такі ступені поєднувались і співвідносились для формування діалектичного вірного розуміння критерію охороноздатності частини твору – самостійність використання (розділ 1). У подібних напрямках вказаний метод застосовувався під час аналізу персонажів творів за критерієм одуховтореності, правових режимів частин творів, згенерованих за допомогою штучного інтелекту; складення і наступному застосуванні багатьох інших класифікацій (розділи 1-3). Метод моделювання було застосовано в процесі схематичного відображення обсягу правомочностей на частину твору суб'єктів в залежності від кількості осіб, які брали участь у розвитку змісту частини твору на композиційному та посткомпозиційному етапах розвитку, а також характеру участі кожного з суб'єктів. За допомогою закономірностей співвідношення діалектичних категорій «форма і зміст» та «частина і ціле» встановлено сутнісні характеристики частини твору, її зміст, характер розвитку та взаємообумовленості із твором як на композиційному, так і на посткомпозиційному рівнях (розділ 1). З метою дослідження законних і підзаконних нормативних актів, судової, договірної і адміністративної практики, актів м'якого права застосовано формально-юридичний метод (1-3 розділи). За допомогою герменевтичного методу проведена інтерпретація судових рішень, рішень Суду Справедливості, Конституційного Суду України та закордонних судових органів, що дозволило встановити недоліки критеріїв, за якими суд визначає, чи підлягає частина твору захисту як окремий об'єкт авторських прав; недосконалості окремих способів судового захисту прав на частину твору (2-3 розділи).

Компаративний метод застосовано для порівняння законодавства, судових рішень, доктрини та інших форм права різних країн, переважно англо-американської правової сім'ї, та України для того, щоб імплементувати найкращі практики та позиції щодо встановлення чітких критеріїв правової охорони прав на твір (розділ 2). Методи наукової абстракції і теоретичного узагальнення застосовано в процесі формулювання висновків дослідження.

Нормативною основою дисертаційного дослідження є Конституція України, акти міжнародного права, закони України, нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади у сфері гарантування авторських прав на частину твору та інших об'єктів інтелектуальної власності, у складі яких частина твору може використовуватись та набувати правової охорони.

Емпіричну базу дисертаційного дослідження становить договірна практика встановлення сторонами правових режимів використання та охорони частини творів, Методики проведення судових експертиз, постанови Пленуму Верховного Суду України, Великої Палати Верховного Суду в частині врегулювання спорів, пов'язаних із захистом прав на частину твору, доведення її охороноздатності; судові рішення у вказаних спорах.

Наукова новизна одержаних результатів дисертаційного дослідження полягає у тому, що робота є першим у вітчизняній науці цивільного права комплексним дослідженням правового регулювання використання частини твору, розкриття змісту, сутності категорії «частина твору», її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння, умов її правової охорони, судового захисту у контексті стрімкого розвитку інформаційних технологій, зокрема штучного інтелекту.

За результатами проведеного дослідження сформульовано наукові положення, пропозиції та висновки:

вперше:

- сформовано «докомпозиційний», «композиційний» та «посткомпозиційний» рівні утворення змістовного наповнення та формування частини твору; на докомпозиційному рівні частина є невід'ємним елементом змісту незавершеного твору, тобто лише однією зі складових форми відображення ідеї, теми, основної думки автора; на композиційному рівні частина являє собою змістовний і структурний елемент завершеного твору; на посткомпозиційному рівні частина твору набуває зміст поза межами об'єкта авторського права, який може набувати нових рис, властивостей, які можуть трансформувати відповідну частину твору як в позитивному, так і негативному аспектах, що може призводити до порушення авторських прав та спотворення ідейного задуму автора.
- характерними ознаками частини твору як об'єкту авторських прав визначено такі: а) частина твору є одночасно структурно-організаційним та змістовним елементом твору; б) здатна повністю або частково відображати зміст композиції, що на практико-прикладному рівні можна ідентифікувати за вираженням у такому елементі творчості, особистості автора; в) має чітку, стабільну та незмінну форму; г) частина обов'язково зберігає сутнісний і формальний зв'язок зі змістом твору; д) здатна змінювати своє призначення в процесі розвитку та набувати самостійний від твору зміст; е) основним практико-прикладним призначенням частини твору є встановлення асоціативного зв'язку між чуттєво-конкретним сприйняттям частини твору, об'єктом, в якому вона використовується, зі сформованим у пам'яті споживача уявленням про прочитаний/побачений твір;
- визначено чіткі критерії відокремлення частини твору від суміжних, зокрема і юридично байдужих (наприклад, слова, букви, ідея, тема, звуки) категорій;
- встановлено, що різниця між частиною твору та незавершеним твором полягає у тому, що незавершений твір навіть за відсутності закінченого сюжету або змісту є оригінальним самодостатнім доробком автора і для його повного усвідомлення та розуміння не потрібно звертатись до інших джерел; у свою чергу, зміст частини твору, навіть найбільш комплексної та завершеної, не може бути досягнутий без дослідження змісту твору, до складу якого така частина входить;
- в контексті вивчення правового статусу частин творів, створених автономними комп'ютерними програмами, запропоновано поширити правовий

режим «*sui generis*» на неоригінальні частини творів, згенеровані комп'ютерною програмою, у разі їх використання окремо від об'єкту, у складі якого вона згенерована;

удосконалено:

- доктринальне розуміння щодо змістовного наповнення «оригінальності» та «творчого характеру» як вимог для надання правової охорони частині твору та запропоновано чотири підходи: перший, компромісний підхід, виходить з того, що за змістовним обсягом критерій «творчого характеру» частини або твору із сутнісної та формальної точки зору є тотожним критерію «оригінальності»; другий підхід заснований на законодавчому розумінні категорії «твір», відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права» в редакції до 01.12.2022 року, та надмірно широкого розуміння критерію «творчого характеру»; третій підхід – ґрунтується на чіткому розмежуванні «оригінальності» та «інтелектуального творчого характеру» як окремих критеріїв, перший з яких оцінює мисленевий процес автора під час створення твору, її окремої частини, а другий – результат такого процесу; четвертий підхід передбачає широке розуміння критерію оригінальності та лежить в основі положень останньої редакції Закону «Про авторське право і суміжні права»;

- виділено три основні ступені «відокремленості» частини від твору: а) несамотійність (тобто занадто тісний зв'язок між композицією і елементом); б) самотійність використання (передбачений Законом України «Про авторське право і суміжні права» ступінь зв'язку між твором та частиною, необхідний для її правової охорони); в) самотійність існування (відсутність будь-якого зв'язку між твором та частиною або вторинність такого зв'язку, як наприклад, у похідних творах);

- обґрунтовано необхідність закріплення у Законі України «Про авторське право і суміжні права» вимоги «наявності змістовного зв'язку із твором» як характерної ознаки охороноздатної частини твору, адже ознака самотійного використання, так само як і оригінальність, не властиві категорії «частина твору» в силу її абстрактного існування, а притаманні як похідні від самотійності, оригінальності, новизни та змістовної завершеності безпосередньо твору, до системи якого належить така частина; відповідно, саме наявність і стійкість формального та сутнісного зв'язку між цілим та частиною, змістом та формою, твором та його елементом опосередковує можливість надання частині твору, як об'єкту авторського права, окремої правової охорони;

- рекомендовано внести зміни до Методики проведення судових експертиз літературних творів від 02.03.2012 р. (реєстраційний код 13.1.1.01) стосовно того, що охороноздатність назви чи заголовку твору полягає не у наявності самотійного від твору значення та певної афористичності, а у здатності самотійно відображати мисленнєво-духовне послання, котре автор бажає висловити шляхом створення твору, його первинної частини;

- законодавчі критерії охороноздатності частини твору, до яких автор відносить: 1) оригінальність у трьох формах вираження; 2) здатність до

самостійного використання; 3) наявність змістовного зв'язку із твором; 4) об'єктивна форма вираження;

- нормативне та правозастосовче розуміння персонажу твору, надано авторське визначення персонажу твору як об'єкту авторського права; встановлено, що відмінністю персонажа від інших різновидів частин твору є обов'язковість його внутрішньої динаміки у тому значенні, що він відображає не будь-який зміст твору, а лише той, що передається через перебіг сюжетної лінії; доведено, що зовнішня оригінальність і, відповідно, впізнаваність персонажів, на відміну від більшості різновидів частин твору, має кількісно-якісну залежність, про що свідчать доктрини «достатньої окресленості» та «story being told».

запропоновано зміни і доповнення до чинного законодавства України з питань здійснення, охорони та судового захисту авторських прав на частину твору.

Після завершення доповіді Шендрик І.С. присутніми поставлені такі запитання:

Завідувачка кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, д.ю.н., професор Харитонova О.І.: Чи не суперечить розширювальне розуміння критерію «оригінальності» базовому принципу правової визначеності та чи не створює воно ризику надмірного розширення об'єктів авторсько-правової охорони, зокрема щодо фрагментів або частин творів, які не мають самостійної цінності?

Відповідь Шендрик І.С.: Таке застереження є важливим і заслуговує на увагу, однак запропоноване розширювальне розуміння критерію «оригінальності» сприяє його конкретизації, оскільки дозволяє більш гнучко оцінювати інтелектуальні або творчі зусилля автора, особливо у випадках, коли мова йде про частини твору, що не є самостійними завершеними одиницями, але містять достатній рівень творчості. Визначені три аспекти — змістовна оригінальність, формальна оригінальність і творча завершеність — утворюють єдину систему, яка забезпечує збалансований підхід. Вони не дозволяють безпідставно визнавати охороноздатними довільні фрагменти, натомість орієнтують правозастосовувача на реальну наявність елементів індивідуальності та творчого вибору. Такий підхід також узгоджується з практикою Суду ЄС, де оригінальність розуміється як відображення «особистого інтелектуального, творчого внеску автора».

Доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Бааджи Н.П. Чи можна вважати жорстке розмежування між частиною твору та незавершеним твором занадто умовним, з огляду на те, що в деяких випадках фрагмент твору (наприклад, перший розділ роману чи сцена з фільму) може мати самодостатню художню чи ідейну цінність і бути прийнятий аудиторією незалежно від цілого?

Відповідь Шендрик І.С.: Сучасна творчість часто тяжіє до фрагментарності та відкритості форми. Запропоноване в дисертаційному дослідженні розмежування між частиною твору та незавершеним твором ґрунтується не лише на художній оцінці чи суб'єктивному сприйнятті, а на об'єктивних критеріях авторської цілісності й автономності задуму.

Незавершений твір є результатом авторської волі, спрямованої на створення окремого твору, навіть якщо він ще не має закінченого сюжету. Такий твір може бути оприлюднений, збережений, цитований як самостійний результат творчості. Натомість частина твору — навіть змістово насичена — у переважній більшості випадків створюється не для самостійного сприйняття, а як елемент цілісної структури (композиції).

Так, сцена з фільму чи розділ книги можуть сприйматись автономно, однак повне усвідомлення їхньої ролі, символіки або контексту потребує ознайомлення з усім твором. Саме ця залежність від цілого — як семантична, так і функціональна — і становить головну ознаку, що відрізняє частину від незавершеного твору.

Тому запропоноване розмежування не заперечує існування прикордонних випадків, але створює чітку теоретичну основу для розв'язання юридичних колізій у сфері авторського права.

Доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Мазуренко С.В.: Чи не обмежує пропозиція закріпити на законодавчому рівні вимогу «наявності змістовного зв'язку із твором» як ознаки охороноздатної частини твору творчі інтерпретації та свободу подальшого використання фрагментів, зокрема в межах трансформаційного, пародійного чи освітнього використання?

Відповідь Шендрик І.С.: Таке застереження має підґрунтя, однак воно стосується не сфери правового визначення охороноздатності, а сфери обмежень і винятків з авторського права, які функціонують паралельно.

Запропоноване мною положення про необхідність стійкого змістовного зв'язку між частиною та цілим твором стосується виключно питання надання правової охорони частині твору як об'єкту авторського права. Ідея полягає в тому, що частина твору не може автоматично набувати статусу самостійного об'єкта охорони лише через свою технічну відокремленість. Без підтвердження її зв'язку з цілісним авторським задумом, із змістом та формою початкового твору, ми ризикуємо розширити сферу охорони до абстрактних і випадкових фрагментів, що суперечить принципу правової визначеності.

У свою чергу, випадки трансформаційного, пародійного або освітнього використання частин твору мають регулюватися механізмами добросовісного використання, *parody exception* або *fair dealing* — це інший рівень правового аналізу.

Таким чином, закріплення вимоги наявності змістовного зв'язку не обмежує свободу вираження, а встановлює чіткі критерії охороноздатності, що дозволяє захистити як інтереси автора, так і правову стабільність у сфері інтелектуальної власності.

Доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н., доцент Кирилюк А.В.: Чи є обов'язковість внутрішньої динаміки як ключової ознаки персонажа надмірно жорстким критерієм для надання йому правової охорони, з огляду на існування успішних впізнаваних персонажів зі

статичною або мінімальною сюжетною участю (наприклад, маскот-персонажів)?

Відповідь Шендрик І.С.: Цілком обґрунтовано порушено питання про можливе розширення підходу до охороноздатності персонажів, однак запропонована мною вимога внутрішньої динаміки не виключає правового захисту персонажів зі статичною функцією. Йдеться не про сюжетну активність у класичному розумінні, а про зв'язок персонажа з процесом передачі основного смислового навантаження твору.

Навіть статичний персонаж — наприклад, маскот чи фоновий образ — може відігравати функціонально активну роль, якщо він втілює певні ідеї, символи чи настрій твору. Проте в такому випадку його охороноздатність забезпечується не через участь у сюжеті, а через зовнішню оригінальність та впізнаваність, що, як я обґрунтувала, має кількісно-якісну природу.

Саме тому, з одного боку, внутрішня динаміка слугує критерієм ідеєвого зв'язку персонажа з твором, а з іншого — доктрини «достатньої окресленості» та «story being told» дозволяють виявити межі правового захисту персонажа навіть поза його сюжетною активністю. Це забезпечує баланс між гнучкістю правозастосування та концептуальною цілісністю інституту персонажа як об'єкта авторського права.

Доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н. Галупова Л.І.: Як впливає детальний опис персонажа в договорі на межі авторських прав та можливість подальшого використання цього персонажа сторонами? Чи варто встановлювати чіткі стандарти щодо рівня деталізації опису персонажа в договорі, щоб уникнути конфліктів щодо обсягу прав і уникнення надмірних обмежень для сторін?

Відповідь Шендрик І.С.: Детальний опис персонажа в договорі є надзвичайно важливим інструментом для точного визначення обсягу переданих чи збережених авторських прав. Він слугує своєрідним «юридичним маяком», що формалізує уявлення про те, які риси, характеристики і динаміка персонажа охороняються, а які можуть бути використані іншою стороною.

Однак надмірна деталізація іноді може стати причиною зайвих обмежень і юридичних колізій, зокрема, коли виникає питання щодо меж інтерпретації чи можливості розвитку персонажа в майбутньому. З іншого боку, занадто розмитий опис залишає простір для різночитань, що теж спричинює спори.

Тому вважається доцільним запропонувати встановити певні стандарти щодо рівня деталізації опису персонажа в договорах, які б враховували: ключові зовнішні ознаки та особливості внутрішньої динаміки персонажа (поведінка, мотивація, характер); визначення можливих меж розвитку чи трансформації персонажа, якщо такі передбачені; вказівку на право/заборону використання певних атрибутів персонажа у похідних творах.

Такий баланс дозволить мінімізувати ризики непорозумінь і забезпечить чіткість у правовідносинах, що є критично важливим як для правовласників, так і для користувачів творів.

Доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, к.ю.н. Мартинюк І.В.: Як впливає потенційна невизнаність частини твору охороноздатною на вибір стратегії захисту авторських прав у судовому процесі?

Відповідь Шендрик І.С.: Розгляд частини твору як самостійного об'єкта авторського права дозволяє більш гнучко захищати конкретні елементи творчості, що можуть бути комерційно або юридично значущими. Водночас це ускладнює судовий розгляд через необхідність додаткового аналізу та доведення охороноздатності саме цієї частини. Розгляд у складі цілого твору спрощує визначення меж охорони, але може призводити до втрати захисту окремих важливих елементів, особливо якщо твір є комплексним або колективним. Тому оптимальним є комплексний підхід, який враховує специфіку спору та обставини справи.

Після відповідей на запитання виступила **науковий керівник** – професор кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції, д.ю.н., професор **Ульянова Галина Олексіївна**.

Науковий керівник зазначила, що авторці вдалося виконати завдання та досягти поставленої мети, для чого було використано сукупність загальнонаукових та спеціальних методів і прийомів наукового пізнання, а саме: діалектичний метод, метод аналізу і синтезу, метод моделювання, формально-юридичний метод, герменевтичний метод, компаративний метод, тощо.

Дисертація має наукову новизну, оскільки в ній наведено теоретичне узагальнення і нове вирішення наукового завдання, поставленого перед дослідженням. Дисертація є одним з перших в науці цивільного права комплексним дослідженням змісту, сутності категорії «частина твору», її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння, умов її правової охорони, судового захисту у контексті стрімкого розвитку інформаційних технологій, зокрема штучного інтелекту.

Авторка запропонувала унікальну класифікацію рівнів утворення частини твору — докомпозиційний, композиційний та посткомпозиційний, що дає можливість глибше зрозуміти різні стадії формування частини твору, її функціональне та змістове навантаження. Особливо цінним є виділення посткомпозиційного рівня, що дозволяє врахувати трансформації частини твору поза межами оригінального твору, що має значення для практики захисту авторських прав і вирішення спорів.

Дисертанткою обґрунтовано необхідність закріплення у законодавстві України принципу змістовного зв'язку частини твору із цілісним твором як ключової ознаки її охороноздатності. Це має важливе значення для чіткого визначення меж правової охорони та попередження надмірної дифузії прав на частини творів, що могло б ускладнити правозастосування.

Велику увагу в роботі приділено аналізу правового статусу персонажа твору як особливої категорії частини твору з внутрішньою динамікою. Авторка докладно досліджує характерні риси персонажа, такі як обов'язкова динаміка, оригінальність зовнішніх рис та їх впізнаваність, що є важливими критеріями

для визначення охороноздатності та відмежування персонажа від інших складових твору.

Дисертаційне дослідження сприяє поглибленню теоретичних знань у сфері авторського права, зокрема у контексті визначення правового статусу та охороноздатності частини твору. Запропонована класифікація рівнів утворення частини твору (докомпозиційний, композиційний, посткомпозиційний) дозволяє систематизувати та уніфікувати підходи до вивчення структурних і змістовних особливостей частин творів, що раніше залишалися недостатньо дослідженими.

Розроблені в роботі критерії охороноздатності частини твору — оригінальність у трьох аспектах, здатність до самостійного використання, наявність змістовного зв'язку з твором і об'єктивна форма вираження — формують нову концептуальну основу для визначення меж правової охорони авторських прав на частини творів. Це сприяє уніфікації підходів у правовій науці, що є необхідним для подальшого розвитку авторського права як інституту.

Таким чином, дисертація робить вагомий внесок у розвиток теорії авторського права, збагачуючи її новими категоріями, критеріями і визначеннями, а також закладає основу для подальших досліджень у сфері охорони права інтелектуальної власності.

Основні результати дисертаційного дослідження Шендрик І.С. пройшли належну апробацію шляхом публікації положень дисертацій у фахових виданнях та виступах, обговорень на науково-практичних конференціях.

Зміст дисертації свідчить, що дисертаційне дослідження Шендрик І.С. виконано на високому науковому рівні, проаналізований значний обсяг теоретичного та нормативного матеріалу, робота містить ряд ґрунтовних нових висновків та пропозицій. Дослідження ґрунтується на виваженій самостійній роботі над темою дисертації.

У процесі підготовки дисертації Шендрик Ірина Сергіївна плідно співпрацювала з науковим керівником протягом усього терміну навчання в аспірантурі, результатом чого є написання дисертаційного дослідження. Здобувачка виконала індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план у повному обсязі. Всі заплановані види робіт були виконані своєчасно.

Щодо загальної оцінки роботи Шендрик Ірини Сергіївни у процесі підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану вона оцінюється на відмінно.

Викладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертація Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору» є самостійним науковим дослідженням, яке відповідає всім встановленим вимогам, може бути рекомендована до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії цих наук за спеціальністю за спеціальністю 081 Право, галузі знань 08 Право у разовій спеціалізованій вченій раді, а її автор заслуговує, на основі захисту, присвоєння наукового ступеня доктора філософії.

У обговоренні дисертаційного дослідження брали участь:

Доктор юридичних наук, професор Харитонova О.І. відзначила високий рівень дослідження, його ґрунтовність, високий рівень володіння здобувачкою матеріалом. Наголосила на доцільності визначення характерних ознак частини твору. Відзначила, що робота Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», подана на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» є завершеним та якісним дослідженням, що містить наукові положення та науково обґрунтовані результати у сфері науки права інтелектуальної власності, та може бути рекомендована до публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Кирилюк А.В. відзначила, що обрана тема дослідження є актуальною, а матеріал представлено цікаво та відповідно до встановлених вимог. Вказала на те, що робота Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», подана на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» є завершеним та якісним дослідженням, що містить наукові положення і науково обґрунтовані результати та може бути рекомендована до публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Галупова Л.І. зазначила, що дисертаційне дослідження є першою комплексною працею в сучасному праві інтелектуальної власності, яка присвячена питанням правового регулювання частини твору. Позитивно оцінила запропонований авторкою поділ на «докомпозиційний», «композиційний» та «посткомпозиційний» рівні формування частини твору, що дозволяє глибше розуміти динаміку правового статусу таких частин. Зазначила, що дисертація Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», подана на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» може бути рекомендована до публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Бааджи Н.П. відзначила високий рівень дослідження, його ґрунтовність, високий рівень володіння здобувачем матеріалом. Вказала, що робота Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», подана на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» є завершеним та якісним дослідженням, що містить наукові положення та науково обґрунтовані результати та може бути рекомендована до публічного захисту в спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Мазуренко С.В. констатувала доцільність та слушність пропозицій та рекомендацій, відзначених у дисертаційному дослідженні. Зазначила, що дисертація Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», подана на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

На основі результатів обговорення присутніх на засіданні вирішили запропонувати наступний

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації
Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання
частини твору», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі
знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»**

Обґрунтування вибору теми дослідження. У сучасному культурному та інформаційному просторі широкого використання поряд з творами отримали частини творів. Персонажі, цитати, оригінальні назви, окремі фрагменти творів використовуються як у сфері господарювання з комерційною метою (реклама, торговельні марки, промислові зразки), так і у сфері науки, освіти, соціальній сферах без комерційної мети. Широкий спектр можливих способів використання частини твору обумовлює актуальність визначення правових засад охорони частини твору як самостійного результату творчої діяльності. Адже охопити на рівні законодавства всі можливі частини твору не є можливим, що обумовлено динамічністю як творчої діяльності, так і способі використання її результатів. У зв'язку з чим практичне значення має визначення загальних критеріїв охороноздатності частин твору, як передумови встановлення способів та умов їх використання. Слід відзначити, що єдиної позиції щодо правового статусу частини твору та умов надання їй правової охорони ані на нормативному, ані на доктринальному чи правозастосовчому рівні не вироблено, що породжує у межах судової, договірної практики різних підходів до визнання частин творів оригінальними та/або самостійними; відмову в наданні правового захисту охороноздатним частинам твору, вибір неналежного та/або неефективного способу захисту. Крім того, потребує законодавчого врегулювання питання щодо використання частини твору, згенерованої комп'ютерними програмами поряд з неоригінальними творами у зазначеній сфері.

Окремі питання визначення сутності та ознак частин творів, здійснення і захисту авторських прав на них досліджували у своїй науковій доробках такі вчені, як: Н.П. Бааджи, С.В. Бондаренко, А.О. Вербицька, В.Г. Віленко, Л.І. Галупова, А.В. Кирилюк, С.М. Клейменова, О.Д. Лубчук, Л.Р. Майданик, Г.В. Омельченко, І.І. Петренко, Г.О. Ульянова, І. Томаров, Р.О. Стефанчук, П.П. Черевко, А. Шрайнер, О.І. Харитонova, В.А. Шевченко, І.Є. Якубівський. Разом з тим, комплексного монографічного дослідження сутності та ознак категорії «частина твору», її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння, різновидів та умов правової охорони, що має суттєве формування правових засад використання частини твору у сучасній науці цивільного права допоки не здійснювалось.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження виконано в межах плану науково-дослідницької роботи кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції «Проблеми охорони і захисту прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет в умовах інтеграційного розвитку України» на 2016-2020 роки як

складової плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Стратегія інтеграційного розвитку України: правовий та культурний вимір» (державний реєстраційний номер 0116U001842), а також плану науково-дослідної роботи кафедри права інтелектуальної власності і патентної юстиції «Людиноцентристський підхід у забезпеченні прав інтелектуальної власності у цифрову добу» на 2021-2025 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя України у людиноцентристському вимірі в цифрову еру» (державний реєстраційний номер 0122U000266). Тему дисертаційного дослідження затверджено вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 3 від 4 листопада 2021р.).

Мета і завдання дослідження Метою дисертаційного дослідження є розкриття правових засад використання окремих частин твору на підставі аналізу природи, змісту, сутності частини твору, її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння та особливостей судового захисту авторських прав на частину твору, які порушено внаслідок її неправомірного використання.

Для досягнення мети дослідження були поставлені наступні **завдання**:

- визначити сутність, зміст, умови розвитку частини твору як правової категорії, природу та характер взаємообумовленості і взаємодії твору і його змістовної частини;
- з'ясувати законодавчі, правозастосовчі та доктринальні підходи до визначення умов надання правової охорони частинам творів як окремим об'єктам авторських прав;
- розкрити критерії охороноздатності частини твору;
- визначити правові засади реалізації авторських прав у сфері використання частини твору та сформулювати рекомендації щодо вдосконалення договірної практики у зазначеній сфері;
- розкрити правові засади захисту авторських прав на частину твору при їх неправомірному використанні;
- сформулювати пропозиції щодо удосконалення правових засад використання частини твору.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у сфері правового регулювання використання частини твору.

Предметом дослідження є правове регулювання частини твору.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження стали принципи, методи, категорії та закономірності діалектичного наукового пізнання. Зокрема метод аналізу та синтезу застосовувався під час встановлення трьох ступенів «відокремленості» частини від твору, після чого такі ступені поєднувались і співвідносились для формування діалектичного вірного розуміння критерію охороноздатності частини твору – самостійність використання (розділ 1). У подібних напрямках вказаний метод застосовувався

під час аналізу персонажів творів за критерієм одухотвореності, правових режимів частин творів, згенерованих за допомогою штучного інтелекту; складення і наступному застосуванні багатьох інших класифікацій (розділи 1-3). Метод моделювання було застосовано в процесі схематичного відображення обсягу правомочностей на частину твору суб'єктів в залежності від кількості осіб, які брали участь у розвитку змісту частини твору на композиційному та посткомпозиційному етапах розвитку, а також характеру участі кожного з суб'єктів (див. рис.1 і рис.2). За допомогою закономірностей співвідношення діалектичних категорій «форма і зміст» та «частина і ціле» встановлено сутнісні характеристики частини твору, її зміст, характер розвитку та взаємообумовленості із твором як на композиційному, так і на посткомпозиційному рівнях (розділ 1). З метою дослідження законних і підзаконних нормативних актів, судової, договірної і адміністративної практики, актів м'якого права застосовано формально-юридичний метод (1-3 розділи). За допомогою герменевтичного методу проведена інтерпретація судових рішень, рішень Суду Справедливості, Конституційного Суду України та закордонних судових органів, що дозволило встановити недоліки критеріїв, за якими суд визначає, чи підлягає частина твору захисту як окремий об'єкт авторських прав; недосконалості окремих способів судового захисту прав на частину твору (2-3 розділи).

Компаративний метод застосовано для порівняння законодавства, судових рішень, доктрини та інших форм права різних країн, переважно англо-американської правової сім'ї, та України для того, щоб імплементувати найкращі практики та позиції щодо встановлення чітких критеріїв правової охорони прав на твір (розділ 2). Методи наукової абстракції і теоретичного узагальнення застосовано в процесі формулювання висновків дослідження.

Нормативною основою дисертаційного дослідження є Конституція України, акти міжнародного права, закони України, нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади у сфері гарантування авторських прав на частину твору та інших об'єктів інтелектуальної власності, у складі яких частина твору може використовуватись та набувати правової охорони.

Емпіричну базу дисертаційного дослідження становить договірна практика встановлення сторонами правових режимів використання та охорони частини творів, Методики проведення судових експертиз, постанови Пленуму Верховного Суду України, Великої Палати Верховного Суду в частині врегулювання спорів, пов'язаних із захистом прав на частину твору, доведення її охороноздатності; судові рішення у вказаних спорах.

Наукова новизна одержаних результатів дисертаційного дослідження полягає у тому, що робота є першим у вітчизняній науці цивільного права комплексним дослідженням правового регулювання використання частини твору, розкриття змісту, сутності категорії «частина твору», її загальнотеоретичного, нормативно-правового та правозастосовчого розуміння, умов її правової охорони, судового захисту.

За результатами проведеного дослідження сформульовано наукові положення, пропозиції та висновки:

вперше:

- сформовано «докомпозиційний», «композиційний» та «посткомпозиційний» рівні змістовного наповнення та формування частини твору.

На докомпозиційному рівні частина є невід'ємним елементом змісту незавершеного твору, тобто лише однією зі складових форми відображення ідеї, теми, основної думки автора.

На композиційному рівні частина являє собою змістовний і структурний елемент завершеного твору.

На посткомпозиційному рівні частина твору використовується поза межами об'єкта авторського права та може набувати нових рис, властивостей, що можуть трансформувати відповідну частину твору як в позитивному, так і негативному аспектах, що може призводити до порушення авторських прав та спотворення ідейного задуму автора;

- характерними ознаками частини твору як об'єкту авторських прав визначено такі: а) частина твору є одночасно структурно-організаційним та змістовним елементом твору; б) здатна повністю або частково відображати зміст твору, що на практико-прикладному рівні можна ідентифікувати за вираженням у такому елементі творчості особистості автора; в) має чітку, стабільну та незмінну форму; г) частина обов'язково зберігає сутнісний і формальний зв'язок зі змістом твору; д) здатна змінювати своє призначення в процесі розвитку та набувати самостійний від твору зміст; е) основним практико-прикладним призначенням частини твору є встановлення асоціативного зв'язку між чуттєво-конкретним сприйняттям частини твору, об'єктом, в якому вона використовується, зі сформованим у пам'яті споживача уявленням про прочитаний/побачений твір;

- встановлено, що різниця між частиною твору та незавершеним твором полягає у тому, що незавершений твір навіть за відсутності закінченого сюжету або змісту є оригінальним самодостатнім доробком автора і для його повного усвідомлення та розуміння не потрібно звертатись до інших джерел; у свою чергу, зміст частини твору, навіть найбільш комплексної та завершеної, не може бути досягнутий без дослідження змісту твору, до складу якого така частина входить;

- в контексті вивчення правового статусу частин творів, створених комп'ютерними програмами, запропоновано поширити правовий режим «*sui generis*» на неоригінальні частини творів, згенеровані комп'ютерною програмою, у разі їх використання окремо від об'єкту, у складі якого вони згенеровані;

визначено механізм здійснення авторських прав під час використання частини твору — це система взаємопов'язаних способів і засобів, що забезпечують реалізацію волі та інтересів творця (його правонаступників) шляхом вчинення дій щодо визначення статусу частини твору, її ролі у

творчому результаті, форм її втілення у матеріальних носіях та визначення на підставі цього обсягу правомірних дій щодо частини твору з боку третіх осіб;

визначено особливості правового регулювання та використання частини твору, які визначають вибір способу судового захисту авторських прав та законних інтересів, порушених у зв'язку з неправомірним використанням частини твору;

удосконалено:

- законодавчі критерії охороноздатності частини твору: 1) оригінальність у трьох формах вираження; 2) здатність до самостійного використання; 3) наявність змістовного зв'язку із твором; 4) об'єктивна форма вираження;

- підхід до визначення сутності відокремленості частини твору та виокремлено три основні ступені «відокремленості», які впливають на можливість та способи її використання частини: несамостійність; самостійність використання; самостійність існування;

- рекомендовано внести зміни до Методики проведення судових експертиз літературних творів від 02.03.2012 р. (реєстраційний код 13.1.1.01) стосовно того, що охороноздатність назви чи заголовку твору полягає не у наявності самостійного від твору значення та певної афористичності, а у здатності самостійно відображати мисленнєво-духовний посил, який автор бажає висловити шляхом створення твору, його первинної частини;

Набули подальшого розвитку:

- доктринальні підходи до визначення поняття оригінальності частини твору та виділено три її підкритерії;

- критерії відокремлення частини твору від суміжних, зокрема і юридично байдужих (наприклад, слова, букви, ідея, тема, звуки) категорій;

- характерні ознаки персонажу твору та надано авторське визначення персонажу як об'єкту авторського права; встановлено, що відмінністю персонажа від інших різновидів частин твору є обов'язковість його внутрішньої динаміки у тому значенні, що він відображає не будь-який зміст твору, а лише той, що передається через перебіг сюжетної лінії.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що їх може бути використано у: науково-дослідній сфері – як підґрунтя для подальшого дослідження змісту, закономірностей розвитку та використання частини твору, її окремих різновидів, як об'єкта авторських прав, інших інститутів права інтелектуальної власності; правотворчому процесі – для удосконалення окремих положень Закону України «Про авторські та суміжні права», інших актів законодавства, пов'язаних із охороною прав на частину твору; правозастосовній діяльності – для удосконалення практики із вирішення спорів, пов'язаних із захистом авторських прав і законних інтересів на частину твору; уніфікації алгоритму дій суду в процесі вирішення вказаних категорій спорів; навчальному процесі – в ході викладання таких навчальних дисциплін, спеціальних курсів: «Право інтелектуальної власності», «Авторське право».

Апробація результатів дисертації. Окремі ідеї, тези, аргументи і висновки дисертаційного дослідження доповідалися й обговорювалися на

засіданнях кафедри права інтелектуальної власності і патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія».

Результати дослідження оприлюднено у доповідях на: круглому столі «Проблеми цивільного права у постпандемічну добу» (м. Одеса, 26 травня 2023 р.); міжнародних науково-практичних конференціях: «Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень» (м. Одеса, 19 травня 2023 р.) та «Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів» (м. Одеса, 26 квітня 2024 р.).

Публікації. Основні положення та результати дисертаційної роботи викладено у 7 публікаціях, у тому числі 3 статтях, опублікованих у наукових періодичних фахових виданнях категорії «Б», перелік яких затверджено МОН України, 1 стаття у зарубіжних наукових виданнях, 3 тезах доповідей на національних і міжнародних наукових та науково-практичних конференціях.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, у яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Шендрик І.С. Самостійне використання частини твору як умова її охороноздатності. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2024. № 6 (66). С.167-172. URL: <https://doi.org/10.51647/kelm.2024.6.24>
2. Шендрик І.С. Оригінальність як критерій охороноздатності частини твору: доктринальні та правореалізаційні аспекти. *Юридичний вісник*. 2024. № 5. С.274-283. URL: http://yurvisnyk.in.ua/v5_2024/33.pdf
3. Шендрик І.С. Захист прав на частину твору: досвід України в умовах цифровізації у світлі міжнародних стандартів. *Право та державне управління : збірник наукових праць* / [за ред. О. В. Покатаєвої]. – Запоріжжя : КПУ, 2024. – № 3. – С.325-330. URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2024/3_2024.pdf
4. Шендрик І.С. Обсяг і зміст механізму здійснення авторських прав на частину твору: теоретичний та праксеологічний виміри. *Електронне наукове фахове видання «Юридичний науковий електронний журнал»*. 2024. №10. С. 665-669. URL: http://lsej.org.ua/10_2024/10_2024.pdf

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Шендрик І.С. Особливості правового статусу об'єктів, створених комп'ютерною програмою. *Проблеми цивільного права у постпандемічну добу : матер. круг. столу* (м. Одеса, 26 травня 2023 р.) [Електронне видання] / укл.: І.В. Давидова, О.В. Шамота ; за ред.: Є.О. Харитонova, І.В. Давидової ; Нац. ун-т «Одес. юрид. академія». – Одеса, 2023.– С.85-88. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/7229eaf5-60c3-4ca9-8f65-b01a6287c0dd/content>

2. Шендрик І.С. Фотографічний твір у системі об'єктів авторського права. *Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.- практ. конф.* (м. Одеса, 19 травня 2023 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. – Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. – Т. 2. – С.616-618. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/32c187ac-ae9b-4bd7-834e-e38643c7d947/content>
3. Шендрик І.С. Природа та сутність художнього образу як об'єкту авторських прав. *Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / НУ «ОЮА» ; за заг. ред. С. В. Ківалова ; відп. за вип. М. Р. Аракелян. – Одеса : Фенікс, 2024. – С.683-684 URL: <https://doi.org/10.32837/11300.28085>

Характеристика особистості здобувача. Шендрик Ірина Сергіївна має вищу юридичну освіту. У 2015 році закінчила Національний університет «Одеська юридична академія» та отримала диплом магістра з відзнакою за спеціальністю «Правознавство». У 2021 році вступила до аспірантури Національного університету «Одеська юридична академія». За час навчання в аспірантурі показала себе як наполегливий та творчий дослідник. Вона характеризується організованістю, здатністю до системного та критичного мислення, комплексного сприйняття і вирішення наукових проблем, умінням використовувати сучасну методологію та працювати із значними обсягами наукової інформації. Індивідуальний навчальний план виконав успішно і вчасно.

Особистий внесок здобувача. Викладені в дисертації положення, які виносяться на захист, розроблені автором особисто.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, стиль викладання відповідає прийнятному у науковій літературі й забезпечує легкість та доступність сприйняття наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами від 03.05.2024, № 507).

Загальний висновок. Враховуючи викладене вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Шендрик Ірини Сергіївни на тему «Правове

регулювання використання частини твору», відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.05.2024 р., № 507), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р., № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами від 03.05.2024 р., № 507) та **рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».**

У результаті відкритого голосування учасники засідання фахового семінару в кількості 6 осіб подали голоси «за». Ніхто із учасників фахового семінару не проголосував «проти» рекомендації дисертаційної роботи Шендрик Ірини Сергіївни до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді. Науковий керівник Ульянова Г.О. участі в голосуванні не приймала.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору», представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».
2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Шендрик Ірини Сергіївни відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.05.2024 р., № 507), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р., № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами від 03.05.2024 р., № 507).
3. Рекомендувати дисертацію Шендрик Ірини Сергіївни на тему: «Правове регулювання використання частини твору» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

4. Запропонувати Вченій раді склад наступний разової спеціалізованої вченої ради для проведення публічного захисту:

Голова: завідувачка кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія», д.ю.н., професор Харитонова Олена Іванівна.

Офіційний опонент: завідувач кафедри інтелектуальної власності та інформаційного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н, професор, адвокат, патентний повірений Козинець Анатолій Олександрович.

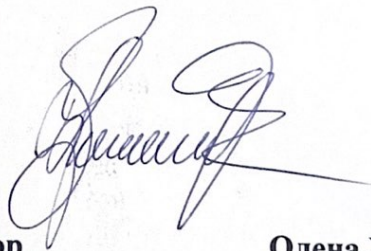
Офіційний опонент: завідувачка кафедри цивільного та господарського права та процесу Міжнародного гуманітарного університету, д.ю.н, професор Діденко Лариса Василівна.

Рецензент: доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія», к.ю.н., доцент Бааджи Наталія Пилипівна.

Рецензент: доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія», к.ю.н., доцент Кирилюк Алла Володимирівна.

Результати голосування присутніх на засіданні докторів, кандидатів наук і докторів філософії за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 6; проти – немає; утрималися – немає; науковий керівник участі у голосуванні не приймала.

Головуюча на засіданні,
завідувачка кафедри права
інтелектуальної власності
та патентної юстиції
Національного університету
«Одеська юридична академія»,
доктор юридичних наук, професор

Олена ХАРИТОНОВА